

(ग्रहते अग्रग्रहते अभ्युपपद्यते इति । ग्रह + “ग्रहवृद्धिनिश्चिगमस्य ।” ३।३।५८ । इति अ० ।) अग्रग्रहः । निर्वन्धः । (यथा, आर्या-सप्तशत्याम् । ४४५ ।

“महति स्नेहे निहितः कुसुमं बहु दत्तमर्चितो बहुशः ।

वक्रस्तदपि शनैश्चर इव सखि ! दुष्टग्रहो दयितः ॥”

“दुष्टो ग्रह आग्रहो यस्य पक्षे दुष्टश्चासौ ग्रह-
चेति विग्रहः ।” इति तट्टीका ॥) ग्रहणम् ।
(यथा, भागवते । ३।१५।३५ ।

“सद्योहरेरनुचरावुह विभ्यस्तुत-
पादग्रहावपततामतिकारतरेण ॥”)

रखोदमः । पूतनादयः । ते तु बालग्रहाः ।
(यतेषां नामानि विवरणश्च बालग्रहशब्दे द्रष्ट-
व्याणि ॥३॥) सैहिकेयः । (यथा, रघुः । १२।२८ ।

“सन्ध्याभकपिप्रस्तस्य विराधो नाम राक्षसः ।
अतिष्ठन्नागमावृत्त रामस्तेन्दोरिव ग्रहः ॥”)
उपरागः । स तु चन्द्रसूर्ययोर्ग्रहणम् । इति
मेदिनी । हे । ३ । (यदुक्तं तिथितत्त्वे ।

“भविष्यादान्तरे राहोः केतोऽन्वा संस्थितो रविः ।
चतुष्पादान्तरे चन्द्रस्तदा सम्भाष्यते ग्रहः ॥”

ग्रहाणां नवसंख्यात्वेन ग्रहग्रह्येनापि नवमसंख्या
उच्यते । यथा, देवीभागवते । १।३।३ ।

“चतुर्दशसहस्रं मातृस्मादां प्रकीर्तितम् ।
तथा ग्रहसहस्रं मातृस्मादां महाद्रुतम् ॥”

महादेवः । यथा, महाभारते । १३।१७।३७ ।
“चन्द्रः सूर्यः शनिः केतुर्ग्रहो ग्रहपतिर्वरः ॥”)

ग्रहकलोलः, पुं, (ग्रहस्य चन्द्रसूर्यादेः कलोलः
विमर्दक इव ।) राहुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ग्रहणं, स्त्री, (ग्रहते इति । ग्रह + भावे लुट् ।)
स्वीकारः । (यथा, हे रामायणे । १।६।१६ ।

“नशेकुर्यहणे तस्य धनुषस्तोलेनपि वा ॥”
आदरः । करः । उपलब्धिः । (यथा, रघुः ।

३।२८ ।
“स वृत्तचलश्चलकाकपक्षकैः

अमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः ।
लिपैर्यथावदग्रहणेन वाङ्मयं

नदीमुखेनेव समुद्रमाविशत् ॥”)
बन्दी । उपरागः । इति मेदिनी । श्ले ४५ ॥

(ग्रहन्ते विषयाः येन । ग्रह + करणे लुट् ।)
इन्द्रियम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ शब्दः । इति

जटाधरः ॥ अथ सूर्यचन्द्रग्रहणकारणं यथा,—
“भविष्यादान्तरे राहोः केतोऽन्वा संस्थितो रविः ।

चतुष्पादान्तरे चन्द्रस्तदा सम्भाष्यते ग्रहः ॥
यस्मिन्नेन रविस्तस्माच्चतुर्दशगतः प्राप्नोति ।

पृथिमापतिपत्न्या राहणा ग्रस्यते प्राप्नोति ॥
क्रमापन्नं ततोयायां मामर्से यदि जायते ।

ततश्चोददशे सूर्यो राहणा ग्रस्यते रविः ॥” ॥
ग्रहणकालीनरविचन्द्रयोर्मैघनाच्छादन-
कारणं यथा,

“रविर्भीमनवांशे तु निरर्धं ग्रहमादिशेत् ।

बुधसौरिनवांशे तु मलिनं चन्द्रवर्णम् ॥

गुरोरंशकमासाद्य दृश्यते सवलाहकः ।

शशिशुक्रनवांशे तु प्राट्टकाले मङ्गलम् ।

अन्यत्रायत्तभूतो तौ दृश्येते ह्यदिताम्बरौ ॥” ॥

राहोर्वर्णविशेषे शुभाशुभं यथा, (दृष्टत् संहि-
तायाम् । ५ । ५३-५८ ।)

“अथेते क्षेमसुभिर्चां ब्राह्मणपीडाश्च
निर्दिशेद्वाहौ ।

अग्निभयमनलवर्णे पीडा च हुताश्रुत्तीनाम् ॥
हारिते रोगोत्पत्त्या शस्यानामीतितश्च विध्वंसः ।

कपिले श्लेष्मिणस्तस्मै हविर्ध्वंसोऽथ दुर्मिदम् ॥
अरुणकिरणारुरूपे दुर्मिदं दृश्यते विह्वगपीडा ।

धूम्रामे क्षेमसुभिर्चमादिशेन्मन्ददृष्टिश्च ॥
कापोतरुणकपिले श्यामामे चन्द्रं विनिर्दिशेत् ।

कापोतः शूद्राणां आधिकारः क्षणवर्णश्च ॥
विमलकमलपीताभो वैश्वध्वंसो भवेत् सुभि-

चाय ।
सार्चिभ्यश्चिभयं गैरिकरूपे च युद्धानि ॥

दूर्वाकाष्ठश्यामे हारित्रि वापि निर्दिशेन्मरकम् ।
अश्विभयसम्पदायौ पाटलकुसुमोपमौ राहुः ॥”

तद्दर्शननिषेधो यथा,—
“सप्राष्टजन्मशेषेषु चतुर्थे दृश्यते तथा ।

नवमे च तथा चन्द्रे न कुर्याद्राहुदर्शनम् ॥
जन्ममे जन्मराशौ च यष्टाष्टमगते तयोः ।

चतुर्थे द्वादशे चन्द्रे न कुर्याद्राहुदर्शनम् ॥
ग्रासदर्शनमात्रेण चार्थं हानिर्मेहद्वयम् ।

जायते नात्र सन्देहस्तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥
विपत्करप्रत्यरिचिन्तितेषु

वैनाशिकार्थेषु कृतं हि कर्म ।
सर्वं दृष्ट्वा निष्फलमेव यस्मात्

कृतेऽपि तत्रास्ति शुभं न किञ्चित् ॥”
तत्र कर्तव्यं कर्म यथा,—

“एकरात्रमुपोष्यैव राहुं दृष्ट्वा क्षयं नरः ।
पुण्यमाप्नोति कृत्वा च स्नानं आह्वं विधानतः ॥

आदिश्वकिरणैः पूतं पुनः पूतश्च वह्निना ॥
जलं व्याध्यातुरः स्नायात् ग्रहणेऽप्युष्णवारिणा ॥

सर्वं भूमिसमं दानं सर्वं ग्राससमा हिजाः ।
सर्वं गङ्गासमं तोयं ग्रहणे नात्र संशयः ॥

सर्वस्वेनापि कर्तव्यं आह्वं वै राहुदर्शने ।
अकुर्यादणुस्तु तत् आह्वं पङ्के गौरिव वीदति ॥

आपदानसौ तीर्थं च चन्द्रसूर्यग्रहे तथा ।
ग्रामश्राद्धं द्विजैः कार्यं शूद्रेण तु सदैव हि ॥

चन्द्रसूर्यग्रहे स्नानं आह्वदानजपादिकम् ।
कार्याणि मलमासेऽपि निजं नैमित्तिकं तथा ॥

सत्तीर्थैर्केविधुयासे तनुदामनपर्वण्योः ।
मन्त्रदीक्षां प्रकुर्व्यासो मासार्चादीन् न प्रोषयेत् ॥

चन्द्रग्रहचन्द्रवारे सूर्ये सूर्यग्रहस्तथा ।
चूडामणिरथं योगस्तत्रान्तफलं स्मृतम् ॥

अन्यस्मादग्रहणात् कोटिगुणमत्र फलं लभेत् ।
अथवाग्रप्रकारेण पुरश्चरणमिष्यते ॥

ग्रहणेऽर्कस्य चन्द्रोऽन्वा शुचिः पूर्वसुपोषितः ॥
नटां समुद्रमाभिन्वा नाभिमाचोदके स्थितः ।

यद्वा पुण्योदके स्नात्वा शुचिः पूर्वसुपोषितः ॥
ग्रहणादिविभोचानं जपेन्मन्त्रं समाहितः ।

अनन्तरं दशांशेन क्रमाद्भोमादिकं चरेत् ॥
तदन्ते महतीं पूजां कुर्याद्वाक्पण्यतर्पणम् ।

ततो मन्त्रप्रसिद्धार्थं गुरुं संपूज्य तोषयेत् ॥
एवञ्च मन्त्रसिद्धिः स्यादेवेता च प्रसीदति ।

स्मृतके स्मृतके चैव न दोषो राहुदर्शने ।
स्नानमात्रं कर्तव्यं दानश्राद्धविवर्जितम् ॥” ॥

नक्षत्रविशेषे ग्रहणे नराणां दोषस्तु प्रशान्तिश्च
यथा,—

“यस्मिंस्त्रिजन्मनक्षत्रे ग्रस्यते शशिभास्करौ ।
तज्जातानां भवेत् पीडा ये नराः प्रान्ति-

वर्जिताः ॥
ग्रहणग्रहपरिपीडितनाडीनक्षत्रदोषग्रह-

नाय ।
सह शतपुष्पैः स्नायात् फलिनीफलचन्दनो-

शीरैः ॥”
नाडीनक्षत्राणि च । आद्यदशमोदश्राष्टादश-

त्रयोविंशप्रश्नविंशतयः ॥
“ताम्रपात्रं तिलैः पूर्णं पूर्णं वा गन्धसर्पिषा ।

भास्करग्रहणे दद्यान्नाडीदोषोपपीडितः ॥
दृष्टकुम्भोपरि निहितं शङ्खं नवनीतपूरितं

दद्यात् ।
नाद्यादिदोषशान्त्यै द्विजय दोषाकरग्रहणे ॥”

तत्र भोजनादिनिषेधो यथा,—
“चन्द्रस्य यदि वा भानोर्यस्मिन्नहनि भार्गव ! ।

ग्रहणं भवेत्तत्र तत्पूर्वार्थं भोजनक्रियाम् ॥
नाचरेत् सग्रहे चैव तथैवास्तुपागते ।

यावत् स्यान्नोदयस्तस्य नात्रोपात्तावदेव तु ॥
सुक्तिं दृष्ट्वा तु भुञ्जीत स्नानं कृत्वा परेऽहनि ॥

सूर्यग्रहे तु नात्रोपात् पूर्वं यामचतुष्टयम् ।
चन्द्रग्रहे तु यामांस्त्रीन् बालदृष्ट्वातुरेऽस्मिन् ॥

चन्द्रं न कीर्तयेद्भक्ष राहो राहोश्च स्मृतके ॥”
तत्राशौचं यथा,—

“सर्वेषामेव वस्त्राणां स्मृतकं राहुदर्शने ।
स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत, श्वतमन्नं विवर्जयेत् ॥

ग्रहणे श्रावमाशौचं विसृज्यैव यैतिकां स्मृतम् ।
तयोः सम्पत्तिमात्रेण उपसृज्य क्रियाक्रमः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ * ॥
अथ ज्योतिर्मते ग्रहणस्वरूपं यथा । राहुः

पृथिवीच्छायां समाश्रित्य चन्द्रं चन्द्रमाश्रित्य
रविं यदाच्छादयति तत् ग्रासाख्यम् । किन्तु

रविचन्द्रयोर्न गतिरोधकस्वरूपो ग्रासः ॥ * ॥
अथ ग्रहणसम्भावना । अमावस्यावसान-

समये यदि रविस्फुटराश्यादिः राहुकेलीः
स्फुटराश्यादिभिस्तुल्यः किंवा दशभागान्तरितो

भवति तदा सूर्यग्रहणम् । पूर्णिमावसानकाले
यदि चन्द्रस्फुटराश्यादिः राहुकेलीः स्फुटराश्या-

दिभिस्तुल्यः किंवा चोदशभागान्तरितो भवति
तदा चन्द्रग्रहणं स्यात् ॥ * ॥ तस्य गणना-

प्रकारो यथा । अमावस्या शेषचरणे पूर्णिमा-
वसाने च सूर्यसिद्धान्तोक्तगणितगतां यथा-